

ABONAMENTE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr., $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr., $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

 $\frac{1}{4}$ an 10 franci, $\frac{1}{2}$ an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oară 6 cr. a treia-oară 5 cr., și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Poplacii Nr. 15.

Telefon Nr. 14.

Se prenumera și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscrise nu se înapoiază.

Numeri singuratici à 5 cr. să vînd la «Tipografia», soc. pe acțiun.

Adunări de protestare în contra maghiarismului!

„Să maghiarisăm!”

Acesta e cuvântul de ordine, dat în dieta din Pesta. „Să maghiarisăm!” — a zis un deputat maghiar Rákay, atunci când referentul să apere de imputarea, că proiectul despre numele comunelor ar fi să maghiarisare.

„Să maghiarisăm! Si la aceasta avem drept! Așteptăm dela guvern să maghiariseze” — a strigat deputatul maghiar. Si el a exprimat veritabila intenție a proiectului de lege. El a vorbit

după opiniunea publică maghiară de acasă, pe când referentul a vorbit pentru străinătate.

„Să maghiarisăm!” — eată scopul la care tinde legislativa Ungariei.

„Să protestăm contra maghiarismului!” — eată deviza noastră pentru proximele zile.

În toate părțile locuite de Români, să răsune acest protest, în adunări anume convocate.

Să protestăm! — si să ne apărăm în contra maghiarismului!

Convocare.

Subscrișii ne luăm voie a convoca prin aceasta pe alegătorii dietali, de naționalitate Români, din cercurile electorale Sibiu, Crișan, Sebeșul-săsesc, Cisnădie și Nocrich la o

adunare publică

ce se va ține Marti, la 14 Decembrie n. 1897, la 11 ore înainte de ameazi, în sala cea mare a casei sociale („Gesellschaftshaus“) din Sibiu, cu scopul de a discuta și a lua resoluții privitoare la noul proiect de lege, așa numit „despre numele comunelor și alte nume de localități“.

Sibiu, 5 Decembrie n. 1897.

Dr. Ioan Rațiu m. p.

Ioan Droc m. p.,

protopresbiter.

Ioan de Preda m. p.

Dr. Nicolae Calefariu m. p.

LA SATUL MEU.

*La satul meu așa i-a zis
Din neam în neam — „Curatul“,
Și acum, vai, le-a dat de gând
Să-mi prăpădească satul.*

*Pe „Tiszta“ nu-i pot suferi —
Mă duc până la împăratul,
Vai, Doamne, Doamne, nu-i lăsa —
Să-mi prăpădească satul.*

R.

Luptele Românilor.

VII.

Anul 1848.

(*) Anul 1848 a fost un an plin de frâmentări pentru toată Europa. În luptă erau, pretutindenea, la această epocă, pe deoarece restul feudalității s'drobite de revoluția din 1789 și de răsboiele napoleonene, și pe de altă parte popoarele, asuprute chemate la o viață nouă.

Restaurația dela 1815, în urma înfrângerei lui Napoleon la Waterloo, cu toate concesiunile făcute democrației, trebuia fatalmente să devie din nou provocatoare. Orbită, ea nu vedea în mare revoluție decât o expansiune trecătoare și credea că evenimentele se pot întoarce din cursul lor firesc.

Ce rătăcire! Restaurația a avut 33 de ani de lupte parlamentare și extra-parlamentare, cu hotărăță intenție de a reduce stările de lucruri din trecut. Tot atâtăi ani democrația din toate statele europene s'a impotrivat cu energie acestei reacțiuni. Si când, sub Ludovic Filip, luptele dintre cele două partide s'au înăspri, calea faptelor era din nou singura indicată.

De astă-dată însă revoluția era menită să ieșe proporții cu mult mai întinse decât în 1789; semnalul de ori unde s'ar fi dat, ar fi găsit răsunet: în toată Europa era o stare de lucruri coaptă pentru o nouă și decisivă revoluție, și comunicația între diferitele țări era cu mult mai ferventă. Așa încât putem zice că a fost numai o întâmplare că tot naționea franceză a fost

cea dintâi în această mișcare, ca inițiatore, — întâmplare, care însă dă acestei națiuni dreptul de a se mândri, cu drept cuvânt, că s'a aflat în fruntea tuturor mișcărilor generoase ale acestor din urmă vremuri.

Trebue, cu toate aceste, să facem o deosebire între caracterul ce-l-a avut revoluția din 1848 în Europa și acel

să a proclamat de națiune de sine statătoare și parte întregitoare a Transilvaniei, pe temeiul egalei libertăți. Si dacă împrejurările, prin

care trecem, nu ne-ar fi atât de vitrege, de sigur că monumentul ce s'a propus în a treia ședință, pentru eternisarea acestui moment din viața naționalei române, s'ar înălța astăzi falnic pe „Campul Libertății“ de lângă Blaj.

Adunarea națională din acele zile memorabile a fost solemnă și impozantă, și ea a marcat în chip neîndoios linia de purtare pe care naționea română înțelege și voie să o urmeze în viitor.

Veleitățile de independență ale Maghiarilor se afirmaseră deja în diferite rânduri, iar insula de Secu din răsăritul Transilvaniei striga din răsputeri: »uniune sau moarte!« Aspiraționile Ungurilor și Secuilor, la drept vorbind, erau legitime, din punctul lor de vedere, — și de sigur nu naționea română i-ar fi impiedicat să le realizeze, dacă această realizare n'ar fi implicat în sine nedreptăți cu mult mai mari decât acele pe cari căuta, în aparență, să-le evite, și dacă, în general, noua stare de lucruri, pusă înainte de Maghiari, n'ar fi fost pentru alte popoare o chestiune de viață mai mult decât era pentru ei starea în care se aflau înainte de 1848.

Când Europa întreagă era în frâmentare și când naționea maghiară luase poziție hotărăță în scopul de a constitui un stat național maghiar, în detrimentul desvoltării pacinice a popoarelor conlocuitoare, naționea română se mișcă și ea, — și cu cătă demnitate, și cu cătă înțelepciune!

Anul 1848 va rămâne, că va fi o naționea românească, anul regenerării noastre naționale. De veacuri oropită, maltratată, iefuită și batjocorită, această nație a dovedit un uimitor bun simț politic, o disciplină cum rar se vede în istoria popoarelor, un avânt și un entuziasm gata la orice sacrificii. Nu știm cum am puté recomanda în chip mai călduros generațiunilor de astăzi cetirea și profundarea evenimentelor din acest an, care vor rămâne o eternă glorie pentru poporul românesc și un semn edificător al vitalităției sale.

Clerul, inteligența și poporul s'au găsit în aceste împrejurări strâns uniti; conștiința națională a neamului românesc merge înainte, tot înainte et si fractus illabatur orbis!... Semnul exclamationis!()

Aceasta e parte, cu adevărat frumoasă și vieței: luptă. Si adevărată bucurie simțești mai ales în bucuriile ce însuți le causezi altora.

Te înșeli tușă, dacă aștepti totdeauna recunoașterea.

Un filosof a asemănăt partea aceasta a vieței cu paranteza — și e o asemănare genială!

Tu te sacrifici, tu îți sfârmi capul încrezării noptile de-a rîndul, gândind numai la fericirea copiilor tăi. Si poate copiii tăi chiar te vor trece cu vederea mai târziu.

Bunul meu bătrân, filosoful a avut dreptate; locul tău e paranteza.

Când osmenii însă te disgustă, tu ai dreptul să te cobori în lumea lăuntrică a sufletului tău. Icoane scumpe și neuitate vor răsări din lăuntru lui, și tu vei sta cu ele de vorbă, ca și cu niște prieteni vecchi, cari singuri îți înțeleg bucurile și durerile. În inimă ta nu va mai fi nici urmă de răutate și răsunare; ai ajuns deja virsta, când toate se uită și toate se iartă. Nepoții se vor acăța neastăpărat de genunchii tăi, te vor trage de vestimente și-ți vor măngâia barba lungă și albă.

— Mai spune o poveste, tată-mos!

Dar' tată-mos e obosit, ochii lui se închid somnoși și doritori de odihnă.

Intre paranteze, (-) iubilut meu!

FOIȚA „TRIBUNEI“.

Interpuncțiunea... vietei.

— Scrisoare lui Emilian.

— Mă întreb ce-i viață?

Am auzit pâna acum tocmai nouă sute nouăzeci și nouă de definiționi, ei bine de ce să n'șcriu eu pe a mii.

Scurt și precis.

Viață e o propoziție, care ca toate propozițiile se începe cu literă mare și se înscrive cu punct. Si e de sine înțeles, că propoziția noastră va fi întreruptă unde și unde de anumite interpuncționi.

I.

Am zis, că se începe cu literă mare. Si într-adevăr copilăria — scumpă și neuitată introduce în viață, — e scrisă cu litere mari în inimile tuturor.

Unde ești copilărie dragă?

Unde sunt visurile tale nevinovate, unde-să măngăierile mamei?

Si prietenii, nedespărții tovarășii de jocuri, și luncile pline de lumina soarelui și de fluturi sprintenii cu aripi de aur? Apoi povestile bunicei cu fețe frumoase și cu Ilene, și cu cai ce măncă jăratice, — unde sunt?

Amintirea singură ne-a rămas, ca să ne povestescă despre cea mai fericită epocă a vieții.

Dar' proprie nici nu era viață, căci viață e reală, dureros de reală, ear' copilară e vis, de care nu poți să-ți dai seama numai după ce te-ai trezit și nu mai e.

Si dacă am voi să-ți facem totuși loc în viață reală, am însemna - o cu (:) două puncte.

Povestile bunicei nu ne mai plac, băsmele rămân pe seama copiilor.

La răsărit cerul e roșu și creștetul munților se polesc în aurul razelor de lumină.

Ce frumos e răsăritul soarelui!

O suflare de viață rece de-alungul căpilor umede de rouă.

O suflare de viață și de fericire.

Fantasia se oprește pe o clipă în fața admirabiliei priveliști, apoi sboară liberă și usoră ca o rândunică. Căci în față ei nu e nici o pedeșă, orizontală și așa de clar, și astădat de zimbioare e zarea de lumină.

Vîitorul — aceasta e ținta.

Si vîitorul e sigur, când viață e așa de frumoasă și lumina e tot așa de bună, precum suntem noi.

Un dor nestimpărat ne șoptește într-un: înainte! Si totuși ținta noastră e o tindere continuă, către vîitorul, care ne surde.

Da, tinerețea e o tindere continuă, un inceput.

În propoziția noastră o vom însemna cu (,) coma.

Suntem aşadară tot numai la început. Ar crede cineva că începutul e greu, dar' se înseală; începutul e lucru ușor de care se apucă toți copiii, continuarea însă fiind mai grea, se rezervă pe seama seriozității bărbătășii.

Si începutul e cu atât mai ușor, cu cătă priuță iluziune optică noi vedem totuși mai frumos și mai ideal de cum e aievea.

O adiere usoară îți va amăgi de nou simțurile ca farmecile unui basm.

E femeia.... ținta, care e să-ți îndulcească viață și o să-ți amărească zilele. Zimbetul ei e așa de dulce și inima ei de bine străsuță în corset, încât te vei pleca în față ei plin de admirare. Aceasta e ținta pe care sufletul tău a căutat-o pretutindeni cu un dor vag, ca presimțirea fericirii.

În inimă ta se vor deschide cărări nemibile și o lume de simțiminte o să te năpădească cu valurile ei de foc și de tineretă.

Si sub emoția sguduitoarelor simțiminte ținta ta se schimbă cu totul și te văd cum înținzi rugător manile către dinșa: „Cobori în jos, luceafăr bland!...

Lumea e mai frumoasă ca ori și când. Totul e iubire și farmec, totul pare un vis frumos sub lumina argintie a razelor de lună.

Punctele găndirei...

Visurile au trecut.

Palatul de iluzie se cutropște, lăsându-te pe o clipă în nehotărțită durare. Dar' dis-

paria stelelor e în legătură cu zorile zilei și tu începi să privi viață în adevărată ei lumină. —

Si o vezi așa, precum e: cu bucurii și cu miseriile, cu miseriile și cu bucuriile.

de atunci încocă, îmbunătățindu-se în unele privințe și în altele înrăutățindu-se.

Poporul românesc, la 1848, pe lângă că a afirmat cu tare voia sa de fi considerat ca o națiune constituivă a statului în proporția însemnată- tei sale, a mai dovedit, în același timp, lumii întregi, că este și voește să rămână un element de ordine și de pace. Cei care se revoltau în contra ordinei stabilite erau tocmai privelegiați și apărătorii, ear' cei care căuta să manțină pacea și buna conviețuire a popoarelor din Transilvania erau apărătorii, prigoniții, ieișii, ofensații, cari, de n-ar fi fost totdeauna insuflați de respectul legalităței, de mult ar fi putut face o sfârșită supremă, pentru a-și crea o altă soartă.

Ce enormă deosebire între adunarea demnă și imposantă de pe „Câmpul Libertății”, care a decurs în cea mai mare liniște și s-a înținut sub ochii autorităților imperiale și între adunarea Săcuilor dela Agyagfalva, după care au urmat arderi și devastări de sate și excese de tot felul!

Deoparte bărbați așezăți la mînt și la inimă, conștiiență de chemarea și datoria lor, ca episcopul (mai târziu metropolitul) Andrei Șaguna, Simeon Bărcănu, George Barbu, Timotei Cipariu, I. Popasu, A. Treb. Laurian, D. Boeru, I. Bologa, P. Dunca, G. Angel, I. Bob, P. Maniu, I. Bran-Pop de Lemény și a, și un popor de 40.000, înțeleghendu-și rolul și chemarea și tremurând de emoția momentului aceleia solemn, în care jugul umilirile și injosirei trebuia să cadă pentru totdeauna de pe grumazii sei, — de ceealătă parte fanatici necumpătați, Ladislaus Berzenzei, Sándor Gál, Zsombori, Kálnoki și a, și o turmă infuriată de câteva zeci de mii, în care vorbiau instincțele reale, în locul rațiunii, și care ardea de neastimpărul de a putea ucide și prăda, de a putea devasta și pune în flacări țeara întreagă.

Poate că în nici una dintre manfestările de până acum ale poporului român nu s'a dovedit mai mult tact din partea acestui popor indelung răbdător și o voință mai cu putere afirmată, de a fi ceea-ce și numărul și inteligența și însemnatatea lui reală și dăruirea de a fi în stat, ca în adunarea memorabilă de pe „Câmpul Libertății”.

Sibiu, 8 Dec. n.

România și Rusia. Mica demonstrație întemplată la cetarea mesajului de tron în corpușile legiuitorale ale României a aflat depărtă răsunet.

Times dela 30 Noemvrie publică următoarele:

„Pasajul din mesajul tronului la deschiderea parlamentului român privitor la relația României cu Austro-Ungaria a fost primit foarte rece și cu adâncă tacere. Pasajul relativ

Astfel trecând din paranteze în paranteze, vei avea în urmă dreptul de a ajunge la paranteza din urmă: cele patru scanduri,

Bielul bătrâna! Cât de înășită își doarme somnul din urmă: Inima î-a adormit în piept săngele în vine, mintea î-a adormit pe patul răcărit al creierilor și barba lui albă doarme dusă pe pieptul fără de viață.

În jurnal lui plângău cu toții, înduioșarea din urmă, când recunoaștem bunătatea și perdere din o ignoranță înainte cu o zi — și plângău și luminele cu lacrime de ceară. Ear' bătrâna durmă adânc, și o liniște supremă se răstrengă pe față lui galbină „ca față de galbină ceară”. și poate că vise despre raiul bătrânilor, unde oamenii sunt mai buni și el își reafă prietenii de odinioară. Acolo bătrâni nu mai supără pe nimeni... pe nimeni... — Uruitul bulgărilor de țărăna îl face să tresără puțin, dar nu să trezește, el doarme mai departe ca un lucrător obosit după o zi lungă și grea.

Punct.

II.

Am ajuns la finea propoziției. Învățări ni-se impune acum întrebarea: Care e sensul acestei propoziții. Sensul?

E o problemă înfrățător de imensă aceasta — abia credința poate să se avânte la aceste culmi ale gândirei, de unde nu mai este suță.

În față ei mintea filosofului se pleacă neputincioasă, sau desperează, ear' poetul însăși spăimântat ne strigă:

„Nu cercetaștăce legi

„Că ești nebun când le țelegi!”

Să fi nețernă; ar fi înzădar, copile!

Problema va rămâne întotdeauna misteriosul (?) sens de întrebare. Simin.

la relațile cu Rusia a fost primit cu o salvă de aplaște. Aceasta este prima demonstrație în favoarea Rusiei, care să facă în camerele românești dela reșboiu din 1877.”

Privitor la proiectata vizită a Regelui Carol la Tarul serie *Le Nord*, organul rusesc din Paris, următoarele interesești:

„Ingrăjirile și neliniștea ziarelor din Viena și Pestă în privința viitoarei vizite a Regelui nu sunt de loc justificate. Ele nu au mai cu seamă aerul de a se teme, ca din această vizită să nu rezulte cumva, un tratat de alianță între Rusia și România.

„Rusia și România nu au trebuință de nici un tratat de alianță pentru a continua raporturile frațești, ce întrețin de pe timpul domniei lui Petru cel Mare. Regele Carol va găsi la Petersburg, fără a vorbi despre numeroși frați de arme, cu cari a luptat pentru independența terii sale, (și mantuirea armatei rusești. Red. „Tribunei“) primirea, ce se datorează Suveranului unui stat amic și unei națiuni coreligionare cu Rusia“.

Chestiunea română și chestiunea Orientalului. Dl G. Bengescu, ministru României la Bruxelles a scos o prețioasă carte, care va face bun serviciu chestiunei noastre naționale. Sub titlu „Essai d'une notice bibliografique sur la question d'Orient“, dl Bengescu a publicat un volum în care se consigă într-oareagă bibliografia chestiunei orientale.

Aceasta operă dă indicații despre toate cărțile, privitoare la chestiunea orientală, apărute dela 1821—1897.

Partea bibliografică privitoare la România și îndeobște la *chestiunea națională* e făcută cu o îngrijire deosebită. Sunt însemnate poate 40 ori 50 de volume și brosuri care tratează *despre situația Românilor din Ungaria*.

Intru-cât altă bibliografie a chestiunei Orientului nu există, toți diplomații vor avea neapărat cartea lui Bengescu în biblioteca lor. Folosul ce-l vom trage astfel, răsare în mod destul de evident.

Nu de mult baronul *Jehan de Witte* zicea în voluminosul seu studiu, din revista „Le Correspondant“ din Paris, că chestiunea orientală e strins legată de chestiunea română și nu se va putea rezolva fără a da mai întâi cele române o soluție mulțumitoare. și eat acum, diplomații vor primi un volum cu indicații de izvoare asupra ambelor chestiuni mari.

Abzicerea ministrului orocat. Io

szipovich Imre, ministrul croat, încă din 1889, și-a dat demisia în urmă unui conflict cu ministrul de finanțe Lukács, pentru dreptul de crășmărit în Croația. Se zice, că Iosipovich ar fi avut un conflict și cu banu Croației.

Ca viitori urmași se amintesc Osz Ervin și Popovich, fișpani în Croația.

Schimbare în chestiunea fiumanei.

Gavurul se pare că vrea să-și schimbe cu totul politica față de Fiume. E greu să te pronunți, cum se face, de acum fiumani săi gata să primească reformele. Este ultima știri: Mayländer, fostul primar a fost

cheltuit de Bánffy la Viena și a fost provocat să expună dorințele fiumanilor. Aceasta a

reșpons, că după ce a abuzat din funcția

de primar, ca privat nu poate să-i dea un

proiect concret, dar a promis, că va convoca pe

toți reprezentanții abuzișii o conferință și după ce le va fi săpătă, se va declara.

Ossolinack, fruntașul partidului autonomist, încă a fost

echecat în audiență la Bánffy. Surprinzător lucru, că tonul conducătorilor autonomiști

după reintorcerea dela Bánffy s-a schimbat

pe neașteptate. Se crede, că acum nu se va

mai face opoziție și poporația încă va fi pacificată, pe cuvânt, că guvernul vrea binele

Fiume. Vechii reprezentanți vor fi realeși.

Alegerile se vor face în prima jumătate a acestei luni.

Dieta orocată a fost deschisă în 6 I.

După cetarea rescriptului regal de convocare s-a prezentat bugetul pe 1898. Dr. Amrus (din partidul coalitiei) a propus, ca rescriptul de prorogare al dietei să se remítă la o comisie de 7, ca să raporteze asupra cauzelor de prorogare. Președintele a răspuns, că prorogarea e dreptul exclusiv al Coroanei.

Nesiguranță în Austria.

În situația politică din Austria nu se semnalează până acum nicio schimbare, fie în bine, fie în rău. Aceleși dispozitive nesigure și neliniștită sunt pentru moment caracteristica stării.

E drept, că afară de unele mici turburări, de caracter exclusiv local, linistește să a restabilit pretutindeni. Dar e o linie de așteptare numai, o linie a cărei stabilitate sau suspendare de nou e legată de rezultatul definitiv al peractărilor ce poartă guvernul cu majoritatea deosebită, cu opoziția de altă parte.

Resultatul acesta se așteaptă pe fiecare zi. Toate cercurile politice interesează și direct angajate la peractări lucrează febril, zi de zi, în conferințe, la care asistă și prim-ministrul Gauthsch, când e să facă propuneri și să trateze în vedere unii compromisi definitivi.

Stirile ce se lansează ca provenind din sinul acestor conferințe sunt foarte necontrolabile și multe false, de vreme ce toți membrii conferențelor își au dat cuvântul de onoare că vor fi strict secrete asupra celor ce se desbat, nu vor divulga înainte de vreme nimic. Această măsură s'a luat pentru a se preveni o eventuală zadănicire timpurie a peractărilor prin colportarea în public a celor ce se discută în conferințe.

Încercările lui Gauthsch.

Desbaterile ce se urmează între guvern și majoritate și opoziție de altă parte sunt asemenea stării, ca și cele ce au facut acum imposibile desbaterile parlamentului austriac.

calurile deschise până la 10 ore seara, nu până la 9 ca până acum.

In școala s-au inceput de nou prelegerile suspendate până acum.

La tribunalul de statar n'a ajuns până acum nici un cas.

Ura națională.

Un caracteristic semn al profundei urăi ce desparte pe Nemți de Cehi — se anunță prin foi. Marele fabricant german Lederer a dimis din serviciu 200 de lucrători cehi, pe cuvânt, că nu mai vrea să dea până Cehilor! Se vorbește, că fabricantul își va desface deja zilele acestea stabilimentul și se va muta la Viena.

Un cuvânt al împăratului german.

Împăratul Wilhelm II, vecinic om „la situație“, nu s'a putut răbdă să nu-și spună cuvântul și privitor la stăriile din Austria. Anume, cu prilejul receptiei adunării deputaților, aducând vorba și despre stăriile din Austria își-a dat expresie convingerii, că în adunarea împăratului german nu vor urma niciodată asemenea stări, ca și cele ce au facut acum imposibile desbaterile parlamentului austriac.

Din fabrica maghiară.

— Discuția asupra proiectului despre numele comunelor. —

S'a pornit eară și mașina în marea fabrică a maghiară, aşa numita „dieta“.

După o pauză oarecare primul material de prelucrat este numele comunelor și alte nume de localități.

Ele trebuie sortate, schimbate, traduse și impuse apoi cu forța tuturor consumenților de poruncă, cari suntem noi, cetațenii „liberi“ ai țării ungurești.

Ale noastre se iau cu forță, se aruncă în căzanele acestei fabrici, se nimicesc acolo, ca să ne-șine de loc altă parte nouă și veritabil „maghiare“, patentate și garantate... „magy. kir.“.

Lucrătorii din fabrică se țin de „trimișii“ ai nostri, pe când noi de „i-am trimis“. De sigur că ar ajunge și ei în niște căzane...

Si ei lucru plătiți din banii noștri, pe cari cu forță îi scoate stăpânirea din rodul sudorilor noastre.

Noi respingem produsele acestei fabrici urgente. Noi să protestăm în contra funestei lucrări, ce fac acesti muncitori de carneval.

Si să protestăm puternic, pentru că noi nu suntem plătiți, — decât de conștiința sufletului nostru, care zice:

Tineți la al vostru!

Eată cum s'a urmat discuția în dietă:

Referentul maghiară.

Ruffy Pál, referentul comisiunii zice, că e necesară primirea proiectului în interesul administrației (?). Afără de interesele administrației și ale matrițelor sunt și interesele căii ferate, poștei, telegrafului, cari fac nevoie de dispozitii legătură cu administrație.

Pe lângă aceste interese vine etimologia limbii maghiare, pentru că — zice el — în numele noastre de locuri sunt mai multe elemente maghiare, decât în cel mai vechi monument limbistic.

În proiect vede și manifestarea ideei națională unită. La întrebărirea numelor de locuri trebuie să constatăm, că pe pământul Sasilor fiecare localitate a avut numirea originală maghiară, în diplomele regilor occur numai nume maghiare. S'a întâmplat, că numele originale maghiare s-au slăbit, s'au germanizat și mai târziu după cucerirea turcească am voit să restituim vechile numiri maghiare, dar am trădat ear' pe un gheret numele originale maghiare germanizate. Așa în 1434 din Ebesfalva au făcut Elisabetstadt, din aceasta noi am făcut Erzsébetváros, istoricul Ebesfalva a rămas (Mișcare și sgomot).

Aduce acesta argumente istorice în fața acuzatorilor, ce au adus în unele folei, că acest proiect nu are alt scop, decât maghiarizarea comunelor cu orice preț.

Rákai László: Si la aceea avem drept! (Strigăt în stânga extremită: Si aceea trebuie să se facem! O și așteptăm dela guvern! (Sauzim!). Ruffy Pál: On. casă! Dacă și maghiarism numele de localități, pentru aceea populația acelor locuri să devină slavă, germană sau română. Cu aceasta chestiunea maghiară nu am dus-o nici cu un pas înainte. Nu vom altcea, decât ca acolo,

unde este nume istoric, să-l reconstruim. (Aprobare via în stânga extremită).

E remarcabilă intenția proiectului, de a-și

Institutul galvanic a lui
Heinrich Wiktorin, Viena,
 se recomandă la repararea din
NOU a obiectelor vechi de metal
 în durabilă și frumoasă obducere
 cu nichel
 cu argint
 cu aur
 cu aramă (cuivre poli) etc. etc.

Reparaturi, transformări, precum și alte lucrări apartințătoare în această bransă se execută prompt și ieftin

sunt potrivite pentru reparare d. e.:

tacăuri, service de cafea și ceaiu, vase de masă, coșuri de pâne, tave, garnituri de scris, feșnice, lustre, feșnice de părte, girandole, lampă, feșnice de cuptor, garnituri de fumat, chei, cuiere pentru haine, întocmiri la ferestre de prospect, ca: stilpuți pentru vitrină, cuiere de pălării, etagiere și ciocane pentru măcelari, lanțuri de orologiu, cutii pentru orologiu, broșuri, braslete, focarnițe, arme, săbii, pinteni, coifuri, părți de roate de car și de biciclu, patine, aparate electrice și alte obiecte de metal.

Deposit:

Heinrich Kröger, prăvălie de fer, Sibiu.

Dorîți se ceteți

un interesant Roman?

„Castelul din Carpați“
 — Roman din viața poporului românesc din Ardeal. —

de
Jules Verne.

Premiat de „Academie franceză“. —
 Traducere, — unica autorizată de editorul proprietar francez — făcută de

Victor Onisor.

Acest volum apărut tocmai acum, are 255—XII. pagini, în octav mare, de o eleganță rară la cărțile românești, și este împodobit cu

26 ilustrații

admirabile, executate după clișeuri din Paris.

Prețul:

Ediție populară: 80 cr. + 5 cr. porto postal.

Ediție de lux: 1 fl. 20 cr. + 10 cr. porto.

Cel mai potrivit cadou e un „Castel“.

A se adresa direct la

Librăria „Tipografiei“, soc. pe acțiuni,
 Sibiu, strada Poplacii nr. 15.

Legea veterinară.

Atât primăriile comunale, cât și fiecare econom au trebuință să cunoască legea numită **veterinară**. Dr Tormay Béla, secretar de stat în ministerul de agricultură, a scos la lumină o explicare poporala a legii amintite. În această explicare se vorbește pe larg despre pasapoarte, de tigurile de vite, de boalele lipicioase și multe alte lucruri folosite. Reuniunea agricolă română din Sibiu a tradus această carte în limba română poporala. Cartea se numește:

Învățătorul Munteanu

impărtășește economilor cele mai de lipsă cunoștințe despre

LEGEA VETERINARĂ

și
 BOALELE CONTAGIOASE

stând cu dinșii la sfat în lungile seri ale iernii.

De
Tormay Béla.

(184 pag. mari.)

Cartea costă 30 cr. (cu porto postal 35 cr.) și se poate cumpăra dela

„Tipografia“, societate pe acțiuni, Sibiu.

Două cărți folosite

pentru terenul român

au apărut tocmai și se află de vânzare în librăria „Tipografia“, societate pe acțiuni, Sibiu, strada Poplacii 15:

INDREPTAR PRACTIC

IN

ECONOMIA RURALĂ

compus de

cei 12 preoți întemeiați în Cluj.

Prețul 1 fl. v. a.

COMASĂRILE

de

Elia Dopp.

Prețul 40 cr. v. a.

Pentru porto postal căte 5 or. mai mult.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Au eșit de sub tipar și se află de vânzare:

Chestiunea

Română

în Roma.

Conferența

domnului

Roberto Fava.

Prețul numai 20 cr.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Istoria Transilvaniei

de George Barițiu.

Monumentalul op al regretatului nostru istoric: „Partii alese din istoria Transilvaniei pe 200 ani din urmă“, se poate procura de acum

cu preț redus!

Volumul I.
 broș. în loc de fl. 4.20 numai cu fl. 2.50, leg. fl. 3.30.

Volumul II.
 broș. în loc de fl. 4.— numai cu fl. 2.—, leg. fl. 2.80.

Volumul III.
 broș. în loc de fl. 2.80 numai cu fl. 2.—, leg. fl. 2.80.

Opul întreg:
 broș. în 3 vol. în loc de fl. 11.— numai cu fl. 6.50 = șese florini și cincizeci cr. v. a., leg. fl. 8.60.

Aceasta carte n-ar fi ierat să lipsească din casa nici unui bun Român.

A apărut și se află de vânzare la „Tipografia“, societate pe acțiuni din Sibiu

GRAMATICA GERMANĂ

TEORETICĂ PRACTICĂ

de Sava Popovici-Barcianu.

Ediție a cincea
 revăzută și completată

de Dr. Danil Popovici-Barcianu.

Această gramatică atât de bine întocmită, având la fine și un mic vocabular german-român costă numai 1 fl. 40 cr. plus 10 cr. porto.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Studii Literare

de Teodor Raica,

profesor de liceu.

Cuprindând:

O gramatică-parodie.

Veacul al XVI-lea.

Codrul frate cu Românul.

Monografia prepozitiei „de“

O carte de mare preț pentru toți profesorii, dascălii și cătărarii români.

Prețul numai 75 cr.

Se poate procura dela.

Librăria „Tipografiei“, societate pe acțiuni în Sibiu.

La ordinul prea înalt al Majestății sale i. și r. apostolică.

XIX. loterie de stat i. r.

pentru scopuri militare comune de binefacere ale monarhiei austro-ungare.

Această loterie de bani — singura concesionată legal în Austria — conține 7278 câștiguri în bani gata în sumă totală de 341.684 coroane.

Câștig principal:

160.000 coroane.

Pentru plătirea câștigurilor garantă venitele loteriei c. r.

Tragerea se face irevocabil în 16 Decembrie n. 1897.

Un los costă 2 fl. v. a.

Losuri se capătă la secția loteriei de stat în Viena, I., Riemergasse 7, la colecțurile de loterie, în traficele de tabac, la oficile de dare, postă, telegraf șicale ferată, la case de schimb, planuri de joc pentru cumpărătorii de losuri gratis.

Losurile se trimit libere de porto.

[2105] 8—10

Dela direcționea venitelor loteriei i. r.

Secțiunea loteriei de stat.

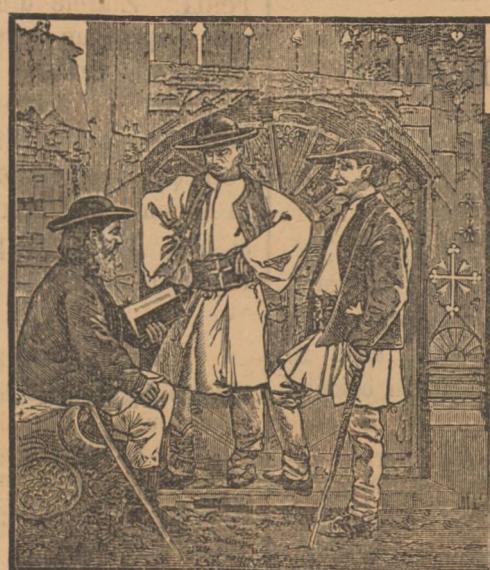
„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu.

A eșit de sub tipar:

Călindarul Poporului

pe anul comun

1898.



Anul XIII.

SIBIU.

Editura și tiparul „Tipografiei“, societate pe acțiuni.

Pretul 20 cr., cu trimiteră pe postă 25 cr.

Cu șese ilustrații!

Cuprinsul: Călindarul astronomic și bisericesc, cu povești economice pe fiecare lună. — Cronologie pe anul 1897. — Genealogia domnitorilor europeni. — Posta. — Corespondență telegrafică. — Raportul între măsurile nove și vechi. — Scris timbrelor. — Autoritatele bisericesti române din Ungaria și Transilvania. — George Coșbuc (scrisă literară): „Nunta Zamfirei“, „Noi vrem pămînt“, „Murășul și Oltul“ (poveste din popor), „Nimai una!“ (poesie), „Sâlcia și popul“ (legenda din popor), „Rugămintea din urmă“ (poesie) și alte „Poesii scurte“. — „Gume“. — „Măntuirea steagului“ (scrisă istorică) de Petru Vancu. — Ioan Creanga (scrisă literară cu portret): „Povesta unui om lenesc“ și „Oltenii din Iași“, „Rostiri, zicători, cuvinte“. — Th. D. Sperantă (scrisă și două snezdote): „Mama Ungurului“, „Jidani și hoții“. — George Pop de Băsești (biografie cu portret). — „Cât de lungă se ţine ziua, tot vine noaptea“, de doamna Columb. — „Castelul din Carpați“ (scrisă bibliografică) de Jules Verne. — „Rêvășul nostru“, cronică întămplătoră de peste an, de Ioan Scurtu cu următoarele porțrete intercalate în text: Tosef St. Săvăru, Ioan Hannia, Dr. C. Lueger. — Economie: „Despre dări și termine“, „Asigurarea contra focului și grindinei“, „Intinerirea pomilor“, „Povete“, „Tigurile din Ungaria și Transilvania“, „Tigurile din Bucovina“. — „Tigurile (bâlcurile) principale din România“. — „Inserate“.

Prețul 20 cr., cu trimiteră pe postă 25 cr.

La Librăria „Tipografiei“, soc. pe acțiuni în Sibiu,

să afă de vânzare

următoarele publicații

ale Societății

„Inocențiu Micu Clain“

a teologilor din Blaj

1. „Epistole către un preot tinér“ de Alois Melcher. Partea I. și II. 2 volume mari cu prețul redus de 1 fl. 50 cr.
2. „Pregătire la moarte“, adică considerații asupra maximelor eterne folosite de tuturor spre meditare și preoților spre a predica, de Alfons M. Ligouri, 1 volum de 440 pag. — fl. 80 cr.
3. „Duh muscătesc“, narăriune de Bolanden (45 pag.) . . . — fl. 10 cr.

— Se recomandă mai ales preoților. —

Pentru tipar responsabil: Iosif Marschall.